

Op 18 februari 1963 overleed prof. dr. L.J.F.Sixma

Prof. Sixma werd op 5 februari 1923 te Amsterdam geboren. Hij studeerde van 1939 tot 1947 met een onderbreking van 1943 tot 1945 aan de Universiteit van Amsterdam in de scheikunde en legde daar cum laude het doctoraal examen in de wis- en natuurkunde af. In 1948 promoveerde hij, eveneens cum laude, tot doctor in de wis- en natuurkunde op een proefschrift, getiteld: 'Substitutie in aromatische verbindingen; de invloed van temperatuur en katalysatoren'. Promotor was prof. dr. J.P.Wibaut.

Inmiddels was hij met ingang van 1 januari 1946 benoemd tot assistent aan het Laboratorium voor Organische Scheikunde van de Universiteit van Amsterdam. In 1948 volgde zijn benoeming tot conservator en in 1949 die tot lector in de organische scheikunde aldaar. In 1956 aanvaardde hij aan dezelfde universiteit de benoeming tot gewoon hoogleraar in de Organische Scheikunde. Met ingang van 1 januari 1960 legde hij het hoogleraarsambt neer om bij de Staatsmijnen in dienst te treden. Hier vervulde hij de functie van Directeur Chemische Research en Proeffabrieken. Prof. Sixma vervulde voorts verschillende functies in en buiten de chemische wereld; hij was lid van het algemeen bestuur der Koninklijke Nederlandse Chemische Vereniging, van de redactie van het Recueil des travaux chimiques des Pays Bas en van het bestuur van het Centraal Technisch Instituut T.N.O. Van zijn hand verscheen een groot aantal publikaties, in binnen- en buitenlandse vaktijdschriften. Prof. Sixma werd op 23 augustus 1961 benoemd tot buitengewoon hoogleraar in de afdeling der Scheikundige Technologie om onderwijs te geven in de fysisch organische scheikunde.

Door een noodlottig verkeersongeval kwam geheel onverwacht een einde aan zijn leven en werk.

Naar aanleiding van zijn overlijden schreef prof. dr. C.Koningsberger: Bezien vanuit ons standpunt, wordt de tragiek van dit gebeuren nog geaccentueerd door de omstandigheid, dat de directe oorzaak van Sixma's dood een verkeersongeval was, hem enkele dagen tevoren geheel buiten zijn schuld overkomen, terwijl hij zich op weg bevond van zijn woonplaats Geleen naar Eindhoven.

Naast zijn zeer drukke werkkring bij de Staatsmijnen in Limburg, vervulde hij zijn taak aan onze T.H. met zoveel liefde en toewijding, dat de door hem verzorgde keuzecolleges, ondanks hun uitgesproken fundamenteel en specialistisch karakter, zich in een relatief grote belangstelling mochten verheugen.

Kort voor zijn heengaan had Sixma zijn veertigste levensjaar voltooid. Zijn carrière had toen al een niveau bereikt, waarop slechts weinigen kunnen bogen bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Weemoed vervult ons bij het besef dat dit rijke en gave leven, naar menselijke maatstaven gemeten, zo ontijdig moest worden afgebroken. Maar wij zijn ook diep dankbaar voor het voorbeeld, dat ons in de persoon van Frederik Leonardus Johannes Sixma voor ogen werd gesteld.

Bron: Technische Hogeschool Eindhoven